

Ministerul Finanțelor Publice

**Agencia Națională de Administrare
Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor**

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
cod poștal 410 519, Z
Tel : 0259 433 056
Fax : 0259 435 209

DECIZIA Nr. din2009
privind soluționarea contestațiilor formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestațiile formulate de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal.

Pentru evitarea pronunțării unor soluții contradictorii, întrucât contestațiile formulate de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației nr. Z emise de organele de control vamal ale Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor vizează aceleași categorii de obligații fiscale, în conformitate cu prevederile pct. 9.5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/ 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, am procedat la conexarea dosarelor.

Obiectul contestațiilor îl constituie măsurile dispuse de organele de control vamal din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor prin Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal emise în baza Procesului verbal de control nr. Z, privind plata la bugetul de stat a datoriei vamale în sumă totală de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxă pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestațiile au fost depuse în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor

înregistrate sub nr. Z, întocmindu-se dosarul și referatul cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestațiile depuse conform art. 209(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Prin contestațiile formulate împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și a Procesului verbal de control nr. Z emise de organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor, SC "X" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- arată că prin Procesul verbal de control nr. Z atacat pe cale administrativă, organele de control vamal au stabilit că societatea a încălcat dispozițiile legale aplicabile în materie, respectiv prevederile art. 71 din Legea nr. 141/ 1997 coroborate cu cele ale art. 105 din Legea nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al României;

- precizează că organele vamale au considerat că din moment ce a beneficiat de exonerare la plata taxei pe valoarea adăugată în vamă, vânzând autovehiculele importate către terți, societatea a schimbat destinația pentru care au fost importate;

- consideră constatările organelor de control vamal ca fiind făcute cu nerespectarea dispozițiilor fiscale aplicabile, astfel că nu datorează taxa pe valoarea adăugată la data vânzării autovehiculelor achiziționate din import pentru care s-au eliberat certificate de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată în vamă, deoarece exonerarea la plata taxei pe valoarea adăugată în momentul importului nu a reprezentat o scutire de taxă, ci o măsură de simplificare a procedurii de plată a taxei conform art. 157 alin.(3) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal;

- susține că toți importatorii care au beneficiat de exonerarea de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată aveau obligația să evidențieze taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor importate în decontul de taxă pe valoarea adăugată, atât ca taxă deductibilă cât și ca taxă colectată.

În consecință, solicită admiterea contestațiilor și anularea actelor administrative atacate ca fiind netemeinice și nelegale.

II. Prin Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și Procesul verbal de control nr. Z, organele vamale ale Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor au constatat următoarele:

În perioada 2004 - 2006 SC "X" SRL din Z a efectuat un număr de Z importuri definitive pe bază de declarații vamale de import pentru care a beneficiat de exonerarea de la plata taxei pe valoarea

adăugată în vamă în baza certificatelor de exonerare nr. Z și nr. Z eliberate de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor.

Cu ocazia controlului ulterior privind verificarea operațiunilor de import în regim de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată în vamă, organele de control vamal au constatat că bunurile care au făcut obiectul declarațiilor vamale de import nr. Z, au fost înstrăinate de societate fără să înștiințeze în prealabil autoritatea vamală despre vânzarea lor cu facturile fiscale nr. Z către SC "C" SRL Z, nr. Z către SC "P" SRL Z, nr. Z către SC "V" SRL Z, nr. Z și nr. Z către SC "P" SRL Z.

Considerând că prin vânzarea bunurilor către diverși cumpărători societatea a schimbat destinația utilizării acestora, organele de control vamal au stabilit ca SC "X" SRL datorează la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă în suma de Z lei.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată în vamă au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2006 -2009.

III. Având în vedere cele stabilite de organele vamale, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în loc. Z nr. Z, com. Z, jud. Z, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z având codul unic de înregistrare Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe asupra legalității datoriei vamale în sumă totală de Z lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente, stabilite de organele vamale pentru bunurile importate de SC "X" SRL în anii 2004 - 2006 cu exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată, care ulterior au fost vândute de societate.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se reține că SC "X" SRL din Z în anii 2004 - 2006 a importat din Germania și Suedia, cu declarațiile vamale de import nr. Z, Z semiremorci marca Schmitz SPR 24L, un autotractor Iveco și un cap tractor Volvo pentru care a beneficiat de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată în baza certificatelor nr. Z și nr. Z obținute de la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, iar în perioada 2006 - 2009 a vândut bunurile importate către diferite societăți comerciale cu facturile fiscale nr. Z.

Prin Deciziile pentru regularizarea situației nr. Z în prezent contestate, considerând că prin vânzarea bunurilor a fost schimbată destinația lor de utilizare, organele de control vamal au stabilit că SC "X"

SRL are de plată taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor bunuri în sumă de Z lei, precum și majorările de întârziere în sumă de Z lei.

Față de această situație, contestatoarea susține că nu datorează taxa pe valoarea adăugată la data vânzării mijloacelor de transport achiziționate din import pentru care i-au fost eliberate certificate de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată în vamă, deoarece exonerarea de la plata taxei pe valoarea adăugată în momentul importului nu a reprezentat scutirea de taxă pe valoarea adăugată, ci a fost o măsură de simplificare a procedurii de plată a taxei conform prevederilor art. 157 alin.(3) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, importatorii care au beneficiat de exonerarea de la plata în vamă a taxei având obligația să evidențieze taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor importate în decontul de taxa pe valoarea adăugată atât ca taxă deductibilă, cât și ca taxă colectată.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 157 alin.(3), (4) și (5) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 157. - (3) Prin derogare de la alin.(2), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care au obținut certificatele de exonerare prevăzute la alin.(4), pentru următoarele:

a) importul de mașini industriale, utilaje tehnologice, instalații, echipamente, aparate de măsură și control, automatizări, destinate realizării de investiții, precum și importul de mașini agricole și mijloace de transport destinate realizării de activități productive;

[...]

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care efectuează importuri de natura celor prevăzute la alin.(3), trebuie să solicite eliberarea unui certificat de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată, emis de către organele fiscale competente. [...] **Pe baza certificatelor prezentate de importatori, organele vamale au obligația să acorde liberul de vamă pentru bunurile importate.** Procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată se stabilește prin norme.

(5) Importatorii care au obținut certificatele de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată evidențiază taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor importate în decontul de taxă pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. [...]”,

coroborate cu dispozițiile pct. 64 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2003, unde se menționează:

“64. [...] (2) Importatorii care au obținut certificate de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată în vamă evidențiază taxa aferentă importului în jurnalele pentru cumpărări și în jurnalele pentru vânzări, pe baza declarației vamale de import sau, după caz, a actului constatator emis de autoritatea vamală, și este preluată în decontul de taxă pe valoarea adăugată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă.

(3) În cursul perioadei fiscale importatorii reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri prin înregistrarea contabilă:

4426 = 4427

“Taxa pe valoarea
adăugată deductibilă”
[...].”

“Taxa pe valoarea
adăugată colectată”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, **persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care au obținut certificate de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată nu fac plata efectivă a taxei pe valoarea adăugată la organele vamale** pentru importul de mașini industriale, utilaje tehnologice, instalații, echipamente, etc. destinate realizării de investiții, precum și importul de mașini agricole și mijloace de transport destinate realizării de activități productive, **ci au obligația să evidențieze în jurnalele de cumpărări și de vânzări taxa aferentă acestor importuri din declarațiile vamale de import și să o preia în decontul de taxă pe valoarea adăugată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, concomitent efectuând și înregistrarea corespunzătoare în evidența contabilă.**

Așadar, importatorii care au obținut certificate de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată au primit liberul de vamă pentru bunurile importate fără să mai plătească taxa pe valoarea adăugată în vamă, exonerarea de la plata taxei pe valoarea adăugată în vamă pentru anumite categorii de bunuri importate fiind doar o măsură de simplificare a plății taxei înscrisă, de altfel, în declarațiile vamale de import, care se colectează prin decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent perioadei fiscale (taxare inversă), fără să mai fie necesară plata efectivă la organele vamale și se înregistrează în același timp și ca taxă deductibilă.

Totodata, operațiunile de vânzare a utilajelor în cauză către diverse alte societăți comerciale sunt din punct de vedere fiscal operațiuni distincte de cele de import, cu atât mai mult cu cât au avut loc după 2 - 4 ani de la data acestora, care se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată și pentru care societatea a colectat la vânzare taxa aferentă, anexând la dosar copiile facturilor fiscale nr. Z având înscrisă TVA colectată.

Analizând conținutul Procesului verbal de control nr. Z și al Deciziilor pentru regularizarea situației nr. Z, reiese că organele vamale s-au limitat să analizeze aceste importuri doar prin prisma legislației

vamale, și anume a Legii nr. 141/ 1997 și Legii nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al României, fără să țină seama de reglementările fiscale aplicabile la data efectuării importurilor, citate anterior, respectiv de prevederile art. 157 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal și ale pct. 64 alin.(2) - (5) din Normele metodologice de aplicare a acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004.

Ca atare, organele de control vamal în mod incorect au aplicat în acest caz prevederile art. 104 alin.(1) din Legea nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al României, unde se arată că: “Mărfurile puse în liberă circulație, care au beneficiat de drepturi de import reduse sau zero în funcție de destinația lor finală, rămân sub supraveghere vamală până când condițiile pentru acordarea tratamentului favorabil încetează a mai fi aplicabile, [...]”, întrucât în cazul de față nu este vorba despre acordarea unui tratament vamal favorabil nici de drepturi de import reduse sau zero, ci așa cum am precizat anterior, exonerarea de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată reprezintă o măsură fiscală care simplifică plata acesteia și nu scutirea de taxă pe valoarea adăugată.

Pe cale de consecință, potrivit considerentelor de mai sus se impune anularea Deciziilor pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și majorările de întârziere aferente în sumă de Z lei.

În drept, la art. 216 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, [...]”

“(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) și 216(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Admiterea contestațiilor formulate de SC “X” SRL din Z privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și majorările de întârziere aferente în sumă de Z lei și anularea Deciziilor pentru regularizarea situației nr. Z privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal.

director coordonator